

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок № 10, II. пов.
Конто пошт. шлади. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар,
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Зниж. адреса 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Народний Комітет.

Засідання Народного Комітету У. Н. Д. О. дня 1-го січня 1934 р. у Львові.

Дня 1-го січня ц. р. відбулося у Львові в залі Української Бесіди засідання Народного Комітету, найвищої по Народному Зізді (кон-
ресі партії) установи Українського Національ-
но-Демократичного Об'єднання. В засіданні
взяли участь крім представників повітових пар-
тійних організацій також усі члени Централь-
ного Комітету Партійного Суду й Української
Парламентарної Репрезентації У. Н. Д. О.

Наради почалися в год. 11-30 передполу-
днем і тривали з півгодинною перервою до год.
9-ої вечором. Наради відкрив голова УНДО і
Парламентарної Репрезентації пос. д-р Дмитро
Левицький. По відкритті передов провів заст.
голови ред. В. Мудрому, який дав відразу го-
лові партії для виголошення звіту з ді-
яльності партії і Парл. Репрезентації.

Реферат голови посла д-ра Дм. Левиць-
кого тривав годину. В ньому обговорив рефе-
рент всі політичні події за час від останнього
Народного Зізду по нинішній день. Реферат
був основний, вичерпуючий та багатий в не-
звичайно цінні думки і помічання. Учасники
вислухали реферат з великою увагою та із-
пруженням. Після реферату відкрив ред. В. Му-
дрий політичну дискусію. В дискусії забирали
слово по черзі д-р Роман Перфецький (Сокаль),
д-р Ол. Марітчак (Львів), пос. Хруцький С.
Холм), Целевич Володимир (голови, секретар

партії), д-р Свістель (Перемишляни), д-р С. Ви-
твицький (Дрогобич), пос. М. Рудницька
(Львів), п. І. Лішак (селянин з Рогатинщини),
пос. О. Луцький (Львів), В. Кузьмович (Львів),
сенаторка О. Кисілевська (Коломия), д-р Булак
(Сколе), п. Ярмолюк В. (Волинь). Дискусія за-
кінчилася ухваленням цілої низки політичних
резолуцій, які проголосили голови, секретар Во-
лод. Целевич разом з доповіданням д-ра Р. Пер-
фецького. Точно в год. 7. вечором прийшов до
слова головний секретар партії В. Целевич для
виголошення реферату на організаційні теми.

У часі реферату ред. В. Мудрий передав
продів наради у руки заст. голови партії о. прал.
Леонтія Куницького, що він їх уже до кінця,
тобто до год. 9-ої вечором.

Над рефератом секр. Волод. Целевича ви-
язалася дискусія, в якій забирали голос: п.
В. Островський (Луцьк), пос. Гр. Тершаковець
(Комарно), пос. д-р Ст. Біляк (Городок), селя-
нин Слободян (Коломия), п. Ярмолюк (Рівне),
п. Березовський А. (Львів) і інші.

Наради Народного Комітету проходили з
незвичайною діловитістю і закінчилися вели-
ким успіхом, бо дали багато цінного матеріалу
в формі побажань, спостережень та вказівок
для партійного проводу в його майбутній ді-
яльності. Резолуції Народного Комітету по-
старасмося опублікувати в найближчих днях.

Зміни у провіді українських гімназій у Львові.

З днем 1. січня ц. р. перейшов на емериту-
директор української академічної гімназії у
Львові д-р Денис Лукіянович. Його місце має
зайняти досвідчений директор філії україн-

ської гімназії п. Іван Бабій. А на місце дир. Ба-
бія приходить як управитель філії проф. Мих.
Задельський з Бережан.

— о —

І на Словаччині нема місця для українських учителів.

В минулому 1933-му році дістало дипло-
ми в учительській семінарії з українською
(„руською“) мовою навчання у Пришеві 39 мо-
лодих людей, у більшості сини наших селян.
Ті абсолювенти подалися переважно на посади
учителів, повнісномішні подання до шкільного

реферату у Братиславі. Однак з усіх них ді-
став посаду тільки один претендент, який виявився
словаком. Він дістав місце учителя в україн-
ському селі Габури, де є школа з українською
мовою навчання. А його товариші-українці
ждуть далі даремне на учительські посади...

Йосиф Ферстер присвятив свою композицію Українському Хорові у Празі.

Йосиф Ферстер, відомий чеський компози-
тор, президент Чсл. Академії Наук і Мистецтва,
присвятив свій новий твір-композицію Україн-

ському Хорові у Празі. Той твір написав Фер-
стер до слів Шевченка „Вечір“ для мішаного
хору, в якому є теж сопранове солю.

ЕПИСКОП Д'ЕРБІНІ УСТУПАЄ?

Чужинна преса принесла вістку, що голова
папської комісії „Про Русію“ єпископ Д'Ербі-
ні, який виїхав до Бельгії на лікування, на своє
становище до Риму більше не верне. З того
приводу московські пресові органи виска-

зують свій жаль, бо, мовля, Д'Ербіні був „енер-
гічним французьким єпископом-русифілом, що
всією силою працював над тим, аби відібрати
від українців у Римі тегемонію над зачуженими
східними церквами.“

на свята, спеціальний гатунок годованих карпів та шупаки
і лини поручає найдешевше **Бернард ЦІМЕРМАН**
Спеціальність: мариновані карпи Леґіонів 45 тел. 59-57
і шупаки та смажені сандачі. Старозаконна 2, тел. 71-54.

Б льшовицький наступ на українських націоналістів.

Як повідомляють з Москви, на засіданні цен-
трального виконавчого комітету СРСР комісар осес-
Рад. України Затонський заатакував гостро у-
крїнських націоналістів і комуністів, що піддер-
жують український сепаратизм. Промовець під-
няв діяльність націоналістів у рідній Україні і
вступно-освітній діяльності, наводячи, що післяд-

ком тієї діяльності державна мусіла торік виплати
35 мільонів тон збіжжя в характері насінних пози-
чок на засів пустих піль.

Буденний аналізує на небезпеку, яка грозить
Рад. Україні від закордонних чинників, застеріга-
ючи, що на випадок війни червова армія буде би-
тись як віяна армія на світі.

Мусоліні не вірить у можливість війни.

„Пештер Львів“ приніс статтю Мусоліні,
в якій заповідає, що 1934 р. принесе правдо-
любний поворот до спокійних рівноваг євп. Хоча
утилітні горизонти, особливо над Тихим Океаном
проні, ще не вірить у можливість війни. І то

з причини нестачі капіталів, а також тому, що
держави переживають тепер внутрішню відбудову
і реконструкцію. Давая демократично-ліберальна сис-
тема розвалилася. Мусоліні думає, що 1934 р.
буде вирішальним в напрямі фашизації світа.

14 дешевих днів

40% знижка цін на всілякі товари
близькі і білизняні . . .

Для приміру подаємо:

Фланель білизн.	0.60	Полотна	0.60
Фланель піджам.	0.75	Линка на підшт.	0.70
Фланель в наін. зорні	1.—	Сиріжка	0.65
Бав. двостороння	1.70	Зефір на сорочки	0.80
Вельвет і штрукси	1.75	Полеліна	1.30
Ваталина	1.50	Полотно на прост.	1.30
Шевіоти на мундурки	2.25	Хустинки до носа	0.20
Шевіоти на убрання	2.75	Ручники зафлаві	0.35
Вовна на сукні	3.—	Ручники купел.	0.65
Сукна дешет.	3.25	Помешки	2.40
Вовна на плаші	5.—	Капи і обрусн	2.75
Пледи	5.50	Підпники ковар.	5.50
Коши	5.50	Колдари сатинові	9.—

УВАГА: Білети до Великого Театру і Рікно-
род. в партері даром як премія при закупі това-
ру від 15 зол., а від 5 зол. білети до кін Палаєс,
Аполло, Атлантик і інших.

Галицький Магазин Новостей, Львів, Галицька 15.

Хто предложить цей вирізок, дістане даром
гарний дарунок.

Зараза

не платити довгів.

Фальшиві поголоски про мораторію для хлібо-
робських довгів. — Хліборобський кредит і
конверсійні умови.

Повстання обдуровані наших хліборобів та
важкі господарські обставини, які вони пережи-
вають в сучасних відносинах, спричинили збо-
жівня хлібороба, внаслідком чого прийшло прип-
нення правдивості платності його зобов'язань. А
до того прийшли, як звичайно у тяжкому лихо-
дітті, легководні невідповідальні дорадники, що
баламутять хліборобське населення, наче набли-
жувалася девальвація гроша і тому не треба пла-
тити довгів, та це також некорисно відбилось на
характері платності рільника довжника. Тому за-
грожує нам сьогодні не тільки матеріальний за-
непад нашого хліборобства, але й моральний, бо
фактично адекватують свої платності не лише ті
рільники, що не мають гроша, але й ті, що мають
гроші а не платять під покривкою господарської
кризи чи якоїсь мораторії, що піби-то має їх збіль-
шувати від плачення правно належних зобо-
в'язань.

Від тої неморальної пошести неплатення му-
сивмо наших рільників охоронювати: повстання-
ням правдивого стану їх правних зобов'язань та
спам'ятуванням і нагадуванням до чистоти го-
сподарської, бо як наш рільник затратить всяку
віру в кредитованість, тоді не допоможуть ніякі
засоби, щоб його вибратувати перед господар-
ською руїною.

І тому передовсім, коли хочемо перевести
оздоровлення нашого хліборобства при допоміж-
конверсійного кредиту, значить через обниження
відсотків і облегшення рат платності, то мусимо
негайно створити конечну для нього передумову,
значить переконати наше хліборобське населення,
що тут іде справа не за те, щоб довжник не пла-
тив своїх правних зобов'язань, а за те, щоб йому
часово облекшити сплатування. Тому він мусить
чесно старатись і добре працювати, щоб дійсно
сплатити і виплатити довжні зобов'язання, бо інак-
ше стріне його вайтяжча руїна.

Тільки на таких умовах можуть вірителі
організованих кредитів: банки, комунальні каси
і кооперативи своїми кредитами вибратувати наше
рільництво.

Та саме з цією метою появилися державні за-
кони, які мають на увазі допомогти хліборобам у
сплаті їх зобов'язань і відновити довіру вірителів
до хліборобів. Поміж цими законами є закон з 24.
березня 1933 р. про підляс для кредитових уста-
нов, що признають подокші довжникам хліboro-
бам або так званий закон про Акцептаційний
Банк. На підставі того закону можна сконверту-
вати, себто розложити бороткопечивнені хлібороб-

На ялинку

Найкращі **Годинники** свідо, **БІЖУТЕРІЯ**
Домбровський і Розважівський
Львів, Академічна 2 (Готель Жоржа)

своїм довг. підписав перед 1. липня 1932 р. в кредитових або господарських установах, на сплату ратами до трьох а найдовше до семи років та аннуїтетні відсотки (на 6%, відс.), але під умовою, що ці довжинки дають вимагав законом забезпечення сплати і той конверсійний договір додержується, а значить не промишляють ні одної рати відсотків ані довжину капіталу, під загрозою повного розриву конверсійного договору та віддачі повного довжинки під екзекуцію.

З другого боку згаданий закон бере в охорону установи, які згодяться заключити з довжинком хліборобом таку конверсійну угоду в певних межах і приналежності установі з Акцептаційного Банку ось що: 2 відс. річно на банківську (виправдану на обичайку відсотків) і під міністра скрбю що можливу додаткову банківську, що не перевищує 1/2 відс. річно розрахунок, та ще в додатку банківську на випадок страти на капіталі і то у висоті 50 відс. тих страт, колиб усі екзекуційні засоби не довели до покриття претенсій установи, як також есент. кредит з Акцептаційного Банку, або на підставі векселів з підписом Акцептаційного Банку в Банку Польським.

З цього видно головну напругу того закону, що всі позички хліборобів мають бути сплачені, та що ті часові полегші й обичайки відсотків будуть мати тільки ті хлібороби-довжинки, які бу-

дуть обв'язані своїм конверсійним зобов'язанням в докладно визначених речових правильно сплатувати.

Ось так треба тут паяти під увагу не тільки інтерес самого довжинки різниці, але рівночасно і рівночасно також інтерес кредитуючої установи, з якою зв'язаний є третій чинник, що вловив свій грін у дотичній установі і мусить також попередньо мати охорону свого господарського життя.

Чи можливості акцептаційного кредиту для наших кредитових установ здійснитися, цього не можна передбачити, але поки що виглядає дуже малі. У всякому разі наші кредитові установи, а особливо кооперативи, не усуваються від свого обов'язку піти назустріч довжинкам різниці можливими шляхами у сплаті їх довгів або через Акцептаційний Банк або безпосередньо заключенням з ними умовами. Однак аї свого боку ті наші кредитові установи мають право жадати від своїх довжинків *солідності і чесності* у виконуваних прийнятих зобов'язань, бо цього жадати не тільки від довжинків хліборобів їх власний інтерес, але також вимагає від нас всіх загальний господарський інтерес українського народу.

Зате ті довжинки, які вже так позавдовжувалися, що у них загальне задолження перевищує 75 відс. вартості їх майна, не мають права користуватися з добродієства конверсійних договорів та їм остається одна дорога добровільно загоджуватися з кредитовими установами і чим скоріш приступити до сплатування своїх зобов'язань, щоб не було запізно. Тут не допоможуть ніякі фальшиві вістки ані поширювані летючки віб'ю-то про мораторій для всіх довжинків, бо це *несправда і обман людей!*

Д-р Кость Левицький.

Потвердження страхіть голоду на Україні.

(Від власного кореспондента.)

Нью Йорк, 11. грудня 1933.

Місячний журнал „Нейшенс Бізнес“ у своїм виданні за грудень приносить цікаву статтю Вайтінг Вільямса. Коли він хотів зацікавитися з думками своїх робітників в 1919 році, коли був віцепрезидентом однієї залізної фабрики в Клівленді, він надіявся робітничу блюзу і наймився як робітник. Мин. липня він виїхав до Європи для розсліду, що думають робітники, і ось вислідом тої подорожі є стаття „Погляд Робітників в Європі“. Є це по правді лист, написаний до одного з друзів в Америці і того листа видруковано оце в згаданому журналі. Автор самий вернув уже до Залучених Держав і тому щойно тепер лист видруковано.

В частині про відносини в Світах читаємо інформації й уваги, оперті на автопси й інформації з першої руки. У статті наведені теж ерикти розмов:

„В російській Пітсбурґці, тобто в донецькому басейні на Україні, я відвідував фабрики і колективні господарства при допомозі товаришів, найманих урядом. Одне я розмовляв

здебільша а) з німецькими, французькими та американськими інженерами, урядовими представниками і експертами, що вже віддавна перебувають в Світах; б) з сотками російських робітників (по німецьки) на периферіях Харкова, столиці України з 800.000 населенням, та головню розмовляв я в тих самих вугільних і залізничних містечках, які я відвідав був у 1928 році. Все те переконало мене що наслідком голоду померло останньої зими й весни повних 5 міль. людей! Хоч в Америці це неймовірно, в Європі це згально відомо. Всі чужинні обсерватори, що мешкають в Росії, подають число жертв з голоду навіть вище, ніж 5.000.000 з голодного 1931 року. Минулорічний голод страшніший, бо його не зменшило 70 міль. дол. виданих Америкою на порятунок в 1931 році. (Члени комуністичної партії, що їх нараховують на 3 мільони, заперечують це нещастя і гніваються на те, як хтось помагає людині). Між собою дискутує російська кляса, чи справді померло 15 міль. чи лише 10 мільонів! Ніхто не знає: лікарям на урядовій службі вільно пові-

домити лише, що смерть прийшла „слаблене серце“ або „перевтому“. Не ви-
оставляється великий віріс числа смертних ків та зараженої туберкулами молоді, пондентам з Москви заборонено від останнього серпня ті округи, які я від-
Один відомий кореспондент (чи не Дюр-
прим. перекладчика) висміював всі по-
про голод, а тепер довірочно допускає „пять мільонів“. Дві інші причини, чому-
ка нічого не знає про відносини, такі:
контролі армії загострила недавно не-
ще більше замкнула уста і 2) „ми, ме-
Яти, не знали, чому наше містечко наго-
го ранку було викинене з жерботи і ви-
чих з голоду, аж доки в 11 годині не по-
сотно чужинних туристів!“ Я особисто-
дітей та дорослих, як умирали з голоду, а
ти по набраніх лижах). „Моя дочка по-
з голоду якраз перед трьома місяцями“. „А
ки небіжчиків з голоду бачили ми сьогодні
ли йшли до праці?“ — так починалася
ва останньої зими в різних бюрах ран-
серпні ці бюра цілком опустошили, бо
робітники пішли помагати при збиранні
ба“ (тут ніхто не каже „пшениці“). „В но-
лі, останньої зими, я бачив правильно ра-
23 трупів. Часто по 50. А при одній нагоді
рахував їх сто! То так, бачите: вони йдуть
кати чогось на прожиток і остаточно пада-
заслабі, щоб встати — от так воно“. „
тітка утримувала себе і своїх двоє дітей
житті тим, що продавала один по одному
золоті зуби. — Я їх не потребує — вона ка-
нам — так довго, як довго казюний хліб
буде вогкий в середині“. Коли отсей черв
поліцай зловить ще того хлопця, то він
буде мати: повний вагон бездомних сиріт.
вивезуть талеко в глибину краю на отае
поле, щоб хлопці не могли вернути. То
знаєте: останньої зими люди з села втікали
містечок з голоду. Щоби дати своїм дітям
году рятуватися, вони лишали їх у місті. Та
назбиралося разом 18.000!

Так як у 1921 році вістки про голод
є зачасті, щоб їм не вірити. Тепер тим де-
повірити, коли купці продають на „ліз-
ринку“ три кусні цукру, грудку цементу,
або три яйця, кусник мяса — все одною кри-
шею відразу, бо нічого нема у ніяких с-
Не вважаючи на матеріальні і-
осаги, я думаю (лише далі автор), що робі-

НА ЯЛИНКУ

НА ЯЛИ

НАЙГАРНІШИЙ ПОДАРУНОК

краватка зі спеціального складу крават

Record Cravates

Львів, Академічна 7.

Купуючи просто в джерелі заощаджує

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ 3 ДНЯ 4. СІЧНЯ 1934.

АЛЬДОУС ГАКСЛІ.

2)

ПОРТРЕТ.

Приготування пішли легко. Діжнголіні
мав приятеля, який подбав для них за пашпор-
ти на фальшиві прізвиська, наняв коні, що мали
ждати на них на березі і відступив їм свою гон-
долю. Вони вибрали на втечу день останнього
сеансу. Надійшов цей день. Лорд Гертмор, як
звичайно, відвіз гондолею жінку до ателіє
Діжнголіні, посадив її на фотелі, призначен-
ий для моделів і відійшов на концерт Галлопі
в „Мізеркорді“. Саме тоді карнавал був у пов-
ному розквіті. Навіть у білий день люди ходи-
ли в масках по вулицях. Леді мала теж свою
чорнооксамитну маску, ту саму, яку тут бачите
на портреті. Її чоловік, хоч і не гуляв і не лю-
бив карнавалових жартів, волів пристосуватися
до гротескової моди, ніж звернути на себе ува-
гу тим, що буде відрізнятися від інших.

Довгий чорний плащ, величезний гостро-
кінчастий триріжок і довгий ніс з білого папе-
ру склалися у карнавалі на звичайний одяг
венетійського шляхтича. Лорд не хотів звер-
тати на себе уваги, тому так одягнувся.
„Панталеоне в одязі Пульчіні!“ так називали
його молоді закохані у своїх розмовах; старий
лювель передлягнений у кльовна, вічний тш
із комедії. Як я вже вам згадав, щоранку лорд
відвозив свою жінку навздогін гондолею. Вона
приносила зі собою обережно сховану під своїм
білим плащем малу шкряпану скриньочку, де ні-
ко в оксамит були заховані скарби що зістала

в дарунку від свого чоловіка. Коли вони сиділи
в гондолі, перед ними мигтіли палати та просу-
вались сірі доми. Зпіл маски лорда Гертмора
його голос дзвенів поважно, рівно і непохитно:

— Вчений отець Мартіні обіцяв мені зроби-
ти ту честь, що завтра буде в нас на обіді. Сум-
ніваюся, чи є хто другий, хто більше розумівся
би на музиці як він. Я хочу тебе просити, щоб ти
його прийняла якнайтепліше.

— Можеш бути спокійний щодо цього!

Вона ледви могла стримати сміх. Адже
завтра в обідній порі вона буде вже звідси да-
леко, поза кордоном, на шляху до Відня. Бід-
ний старий Панталеоне! Ні, вона не жалє його
ні трохи. Зрештою він має свою музику, свій
старий крам з мармуровими відломками. Вона
ще смачніше притиснула до себе скриньку під
плащем. Яка це солодка таємниця!

Біггер притиснув театральним жестом руку
до серця. Його це забавляло. Він звернув свій
лисий ніс до клієнта і задоволено всміхнувся.

— Но, і що далі? — спитав покупець.

— Гондоля зупиняється перед воротами
Діжнголіні, лорд Гертмор помагає своїм
жінці висісти і відводить її до робітні маляря
на першому поверсі, передає її зі звичайними
чеминими словами під опіку мистця і відходить
на концерт. Закохані мають рівно дві години,
щоб приготуватися до втечі.

Ледве старий Панталеоне відійшов, уже
з'являється помічник маляря, його приятель,
замаскований у доміні, зовсім так само, як усі
мешканці на вулицях Венеції у день карнавалу.
Витаються, стискають собі руки, жартують;
усе вдалось знаменито, вони оминувши всяких
підполіт. Леді витягла зі свого плаща збо-

гоціну скриньочку. Відчиняє її і розбуджує
голосні італійські оклики здивування та за-
лення. Брильянти, перли, смарагди, рубі-
пржки, діамантові ковтки — всі ці рідкі-
ки, за якими люди так побиваються і що
ходили через стільки рук знавців. Закон-
ра паде собі в обійми.

Помічник-приятель пригадує їм, що
поладнати ще не одну справу. Вони мусять
поїхати на поліцію і підписати пашпорт
звичайна формальність, але її треба пола-
Він одночасно мусить теж вийти і про-
одити діамант, щоб дістати гроші на доро-
Біггер перервав на хвилину, закуряв
роску і закрився хмарою диму:

— Всі вони виходять з хати в масках
минах, помічний приятель в одні бік, ми
своєю любов'ю у другий. Ах, кохання у Ве-
Чи ви були коли у Венеції закохані, мій
питає він багатого клієнта.

— Ніколи не їздив я далі як до Діє-
повіддає домовласник, покивнувши головою.

— Коли так, то ви прогалили одні-
більших своїх переживань. Тоді ви не за-
ніколи зрозуміти, якого роду почування
маляр і леді Гертмор, коли вони про-
довгими каналами і вдивлялись одне од-
очі через дірочки масок. Може і цілувал-
хоча, точно беручи, не було це легко в
Коім цього була небезпека, що хтось мо-
знати їх з вікна якогось дому. Я гадаю,
ни могли тільки дивитися. Та хто вір-
непських гондолах, той може задопом-
самими погадами — вони заступають
луни.

(Доминчен з б

Союз Українок Америки і Союз Українок Канади. Крім представниць українських жіночих товариств, які візьмуть участь у конгресі як повноправні делегатки, себто з правом голосу, передбачена є також участь (у характері гостей) делегатів українських національних установ, а також чужинців і — наскільки дозволить на це місце — масова участь жінок-членів українських жіночих товариств.

Незвичайно багата й интересна програма виповнить повних п'ять днів конгресу. Конгрес подуманий є не лиш як святочна маніфестація для підйому духа учасниць і не тільки як ювілейно-ретроспективний конгрес, якого завданням дати історичну картину організаційних змагань і досягнень нашого жіноцтва на протязі минулого століття. Крім білязсу дотеперішньої праці українського зорганізованого жіноцтва від II первопочинів аж по нинішній день, конгрес має намітити шляхи на майбутнє, вказати українській жінці її роль і завдання на ті змагання Нації. І тому-то крім рефератів історичних про дотеперішні шляхи українського жіночого руху, найдуться на програмі наради конгресу реферати ідеологічні, а даліше реферати про обовязки жінки на всіх ділянках громадського життя, зокрема про її роль у творенні різної культури, в розбудові народного господарства та в забезпеченні народного здоров'я. Реферати будуть упорядковані по циклам. На конгресі переважатиме плеярна форма наради, щоби уможливити учасницям вислухати всі реферати та заняття до них становити в дискусії. Всетаки крім пленарних засідань радитимуть також окремі комісії, в першу чергу для справ, які вимагають обміркування в малому гурті людей. Конгрес подуманий як конгрес провідниць, себто призначений у головній мірі для інтелігентського міщанства. Однак в рамках конгресу передбачений є один день (неділя 24. червня) для масової участі селянського жіноцтва, членів сілських Кружків Союзу Українок. Цього дня відбудеться в полудне велика популярна академія.

уладжена силами виключно селянок (а саме Кружків С. У. станиславського повіту), а після полудня популярне жіноче віче.

Крім ділових нарад у програмку конгресу входить усілякі імпрези мистецького і товариського характеру. І так відбудеться великий репрезентативний концерт при співучасті найбильших українських артисток, театральне представлення з відповідною песою, а також товариські сходини з чаєм (рав) під гаслом „шануймо народно ношу“, де всі учасники конгресу вляться одягнені в народні строї.

До піднесення рівня і блеску конгресу причиняться немало виставки, які підготує мистецька комісія. А саме, крім виставки книжки, про яку була вже згадка, проектується виставка українських малярів, виставка прикладного мистецтва та — незвичайно интересна етнографічна виставка народного мистецтва, влаштована збірним зусиллям і заходами Філії Кружків Союзу Українок по плану і вказівкам підкомісії народного мистецтва.

Після конгресу відбудеться спільні прогулянки на Гуцульщину та долиною Дністра, які дадуть учасницям змогу не тільки налюбуватися природою тих найкращих закутків галицької землі, але також пригаднутися багатому народному побуту тих околиць в його природному оточенні.

Нема сумніву, що Український Жіночий Конгрес матиме велике значіння не тільки для дальшого розвитку нашого жіноцтва, але й для консолідації національних сил. Важкий момент, який переживає Український Нарід, а передовсім трагедія Великої України вимагають українське жіноцтво під спільним прапором та кажуть йому шукати шляхів для відродження Батьківщини. Взагалі Український Жіночий Конгрес може стати важним підготовчим кроком до Всеукраїнського Національного Конгресу, про який писалося в нас так багато, але якого реалізація на жаль не посувається вперед.

Організаторам великого діла треба побажати якнайкращих успіхів.

НАЙКРАЩИМ ДАРУНКОМ А ЯЛИНКУ
це повинні матеріали — на шкільні, університетські, колегіальні, церковні, громадські, жіночі, дитячі, молоді, старі, та всі інші школи і установи.
„ТЕКСТИЛЬ“ — СТ. ЗАЛЕСКА, ГАЛИЦЬКА 18.
тел. 29-10.

ших меншиневих проблем... Це не означає нічого іншого, як лише банкрутство нашої політики. Тільки — нашої. Тільки ми, як державний нарід, відповідаємо за неї. Тільки в наших руках, побідних і правлячих, спочиває ініціатива...

Кажучи про викиляси польської національної політики, автор наводить „серію непонятних фрагментів“. „Отже наперед спроба асиміляції“. Тут згадує про університетські катедри, колективізацію, надписи, шкільну політику. В черговому періоді „угоди“

ми висукували і випускали до союзу неодноразово морально найслабші одиниці, або найгірші, замість всього ідею замирення. Опіра на таких „стопах“ співпраця запласкувала на довгі роки істоту великої справи. Потім прийшла ера програмового лібералізму, голошеного в парламентарних заявах... Однак скінчилося на деклараціях... Засада „рівних прав і рівних обовязків“ не була (коли йде про права) реалізована. Замість неї розпочався танок у вільнозвуженому коаліційній спершу українці виказують свою лояльність, а потім ми їх зате нагородимо. Зрештою, та засада була вже в зложенні недостаточна зсироти природи зі спеціальними аспіраціями. Українці не ждуть прав рівних зли упривілеєних, але прав інших. Показують на свою далеко посувну окремішність, на свою коротку але живу державну традицію та хочби на австрійську автономію, яка давала їм більше. Нема сили, яка могла б змінити те їх становище і погодити з правими, прислуговуючими нпр. жидівським меншинам...

У ході тих декларацій про права й обовязки злітає панифікація. Можливо, що II треба було, але річ певна, що формально і фактично вона азімала павіть серпанку лібералізму...

По одному боці остає на арені поліція, по другому — ОУН. Інші актори не мають вже голосу. Ті дві сили репрезентують обидва процеси в їх взаєминих... Тепер уже не ведемо ніякої політики... Вирішують все виділи безпеки...

Далі переходить автор знову до банальних закидів, які польська сторона робить українським політичним партіям, що вони — мовляв — не навчилися молоді реалізму.

Але що ми зробили, щоби взакштити тим партіям легальну боротьбу й уможливити їм доказати її успішність? Що ми дали цим політикам, щоби вони могли супроти власного громадянства виказатися вартістю реалізму? Які атути вони, пантизисти, можуть протиставити революційним гаслам негаци? Чам ми скріпили їх надзвичайно важке співчиство?

Пригадуючи останні натяки проурядової преси та різних польських чинників про недалекі нові „рішучі і тверді заходи“, автор протиставить їм приклади навіть з Волині, де цілий ряд недавніх пасивних іл є вже (як іронічно каже автор) „заражені протидержавною агітацією“...

Закінчує автор істотною пригадкою прикрих для держави прецедентів, які бувають наслідки неполаджених важких внутрішньо-національних конфліктів

Радек запідає війну.

МОСКВА 2. 1. ПА. Радянська преса в новорічних числах обговорює теперішню міжнародну ситуацію. В „Ізвєстіях“ Радек переводить паралелю між амагачами Японії та Німеччини, стверджуючи, що обі ті держави прагнуть до захитавня стабілізації відносин у капіталістичному світі, кожна в рамках своїх інтересів. Німеччина має комплекс версайський Японія тихо-океанський, причому обі держави прагнуть до зміни взаємин з Радянщиною. Тихі Океан, Рев і Висла творять одну спільну стратегічно-політичну площину. Акіція обох держав спрямована проти Франції, Польщі і Радянщини. Далі деяких англійських політиків на можливість локалізації конфліктів і обереження невтручання якогонебудь з держав є пустої. Вкінці Радек стверджує, що до загальної війни прийде скоршчи пізніше.

Перед в'їзтом Саймона в Римі.

РИМ, 2. 1. ПА. Гавіція Стефані повідомляє: Міроданні італійського дожидають з великим зацікавленням віти мін. Саймона в Римі. Хоча він не має офіційного характеру, однак розмови з Мусоліні мусять затворити головні проблеми теперішньої хвилини, а саме, справу розбродження і реформу Союзу Народів. Можливо, що італійський уряд виводить свій погляд у тих справах ясо згадує. Слід підкреслити, що Англія й Італія — самого початку жовтневської конференції створили аїтись у співпраці, необхідній для відбудови господарського й політичного життя в Европі.

3 польської преси.

„За 5 хвилин дванацята.“

Від останнього нашого огляду польської преси появилося у різних польських часописах чимало таких статей на українські теми (чи на такі, що нас білязко торкаються), які вимагають згадки. Належить туди нпр. цикл статей проф. Ольгерда Гурки у варшавському „Піоні“ з ревеліціями про „Огнем і мечем“ Сенкевича; великий фейлетон Леона Васілевського у святочному числі „Роботніка“ п. н. „Національні проблеми“; передова стаття у „Курєрі вилєнським“ п. н. „Роздоріжжя церковного життя“; статті Адольфа Бохенського у „Бюлетні польсько-українським“ про Вячеслава Липинського; велика стаття Станіслава Грабського у святочному числі катовицької „Польонії“ п. н. „Проблема національної політики у Східній Галичині“; велика стаття (промова) Яна Бобжинського п. н. „На рейках української справи“ у „Нашій Пшишлосьці“ та дискусія з приводу тої статті (промови) тамже; велика стаття п. н. „Україні“ у часописі „Зрич“; обширна стаття Ст. Гляса в 3—4 ч. журналу „Всхлуд“ про розвоєві тенденції більшовизму і т.

Однак на першому місці треба таки присвятити увагу статті (на жаль — анонімній) п. н. „За п'ять хвилин дванацята“, яка появилося у „Бунті Молодих“ з 20. ч. м. Стаття відзначається таким знаменитим знанням польсько-українських відносин і такою правильною характеристикою польської національної політи-

ки, що треба було б дивуватися, колиб її автором був — поляк.

Стаття така обширна, що — на жаль — можна зачитувати тільки короткі уривки.

На вступі автор дає погляд на шалену радикалізацію настроїв в українському громадянстві, яка доводить до зросту пайдократії. Польська публіцистика задовольняється скиданням за цей стан вини на українців, допускаючи щонайвище „злагіднюючі обставини“. Тимчасом „треба винімкової саїноти“, щоби не добачувати факту, що „ніколи досі (навіть після панифікації) комплекс польсько-українського життя не представлявся так безнадійно мертвецьки, як нині“, та треба „винімкової злоби, щоби того білязсу не признати“.

„Складати вини на українську сторону або на „посторонній впливи“, яких зрештою не можна негувати (інше річ, що кількох разів згадування про „Берлін“ і „Харків“ у такій поважній статті непрямою вразі, як-жас „жовтєсція“ для відомих „теоретиків“ про совітсько-німецький „диктат“ — Прим. Ред.), скриває в собі не лише глибокий песимізм щодо будучого розвитку випадків, але і песимізм щодо наших політичних здібностей. Ствердження факту, що не ми не зуміли в найменшій мірі розв'язати нашої „української проблеми“, що не вміємо підійти до нього нині, коли ситуація за Збручем так дуже вкочує нам справу, — це ствердження компромітує не українців, а нас. Це лише доказ, що ми нездібні розв'язати одну з найкапітальні-

Наші ревеліційні ціни природних виноградинних вин !!!

Найстарша угорська марка, що існує більше як 100 літ це Palugay Budapest між іншими світовими марками через нас репрезентована.

	1 пд.	0,7 л.	зол. 2,90		1 пд.	0,7 л.	зол. 2,90
Palugay зелений	"	"	"	Tokaj 1924	"	"	"
Ruster австрійське	"	"	"	Graves французьке	"	"	"
Baris французьке	"	"	"	Karlovitz червоне	"	"	"
Palugay витравне	"	"	"	Угорське червоне	"	"	"
Medos червоне	"	"	"	Tokaj солов'яний	"	"	"
Tokaj масляні 1924	"	"	"	Tokaj Hegyalja 1924	"	"	"
Palugay богослужбне 1924	"	"	"	Santemes французьке	"	"	"
Vodkier Cabinet австр.	"	"	"	Gumpoldskirchner	"	"	"
Marinazzi Vermouth	"	"	"	Tokaj Furmint 1924	"	"	"
Palugay Extra-Furmint	"	"	"	Malaga люксована стара	"	"	"
Meishore Cigano	"	"	"	Tokaj „Special“ Szekesly	"	"	"
Palugay мушкетерове	"	"	"	Mazato D'Asi італійське	"	"	"
Nabeta оригінальні	"	"	"	Tungola еспанське	"	"	"

та 80 гатунків постійно на складі

ВИКЛЮЧНА ПРОДАЖА НА ПОЛЬЩУ

VIN-MONOPOLE

Філія ЛЬВІВ, вул. СІКСТУСЬКА 2. — Тел. 68-42.

Виснаги на провінцію в спеціальних харчевних паках від 2—10 пляшок за післяплатою. Ефектові подарункові копії по рекламній ціні. На всілякі карнизативні імпрези даємо вина в комісову продажу.

Французька відповідь Німеччині.

Ісидор Гітлер прийняв 1. ц. м. французького амбасадора в Берліні Поїсе, що повідомив його про становище французького уряду супроти німецьких пропозицій щодо роззброєння. Поїсе передав Гітлерові в приваті міністра закорд. справ Нопрата меморіал на 15 сторінок друку. Як вважає французька преса, відповідь французького уряду дуже повнадержлива і є тільки вступом до власних переговорів, які повинні продовжуватися в Женеві при участі всіх держав, що беруть участь у роззброєнні конференції. Нота відзначає рішуче розмови про нове озброєння Німеччини. Французький уряд готовий признати Німеччині ті права, які означено в рамках конвенції, і в тій конвенції, яку представив мін. Саймон 14. жовтня м. р.

Радянщина за Союзом Народів.

МОСКВА, 2. 1. ПАТ. В тутешніх політичних колах кружляють фальшиві чутки, що мовляв у найближчому часі Радянщина вступить до Союзу Народів. Радянські урядові чинники, запитані кореспондентом ПАТ-а, не заперечили тих чуток, зазначивши, що така ефемерність зовсім не виключена.

На основі інших вісток есупіації Молотова і комісара Літвінова можна розуміти як готовість до співпраці зі Союзом Народів без формального приєднання до Союзу.

Новорічні проклямації.

З приводу нового року президент Гінденбург оголосив для німецької збройної сили приказ, в якому, підкреслюючи значіння торішніх змін для німецького народу, закликає армію та флоту, щоб у виконанні своїх обов'язків зберігли вірність і слухняність. Окремі проклямації видав міністр Райхсвері ген. Вльомберг і міністр летунства ген. Герінг. Остання проклямація кінчиться словами: „Присягаємо, що в новому році, подібно як досі, все німецьке летунство стане в праці і вірній слухняності при нашій провіданку Адольфі Гітлерові“.

БЕРЛІН, 2. 1. ПАТ. „Фелькішер Беебахтер“ оголосив проклямацію Гітлера до націонал-соціалістів. Вказуючи на дотепершні етапи своєї боротьби за одбуття влади в Німеччині, Гітлер вказує, що метою нашої боротьби назавжди не може бути ніщо інше, як тільки одбуття для народу рівноправності і чесну співпрацю, щоб не допустити на будуче до проливу крові.

Після румунського атентату.

Румунська рада міністрів заявила винятковий стан у повітах Букарешт, Кляузенбург, Чернівці, Яс, Кишинів, Галац, Констанца, Томешвар, Вал. Варяжани, Прахова і Домбровіца.

Стверджено, що атентатчик Константинеску при останніх виборах до парламенту кандидував в листи Залізної Гвардії, яку одісля рвезавано. Убевник заявив, що виконав замах на прем'єра Дузу, узявши його відповідальним за всі розчорядки проти Залізної Гвардії.

Поліція перевела арештування серед членів Залізної Гвардії. М. ін. арештували димісіюваного генерала Кантакузена, тимчасового провідника Залізної Гвардії.

Коло Букарешту знайшли під мостом Фулдеву група мужичин з відзнаками залізноїгвардійця. Доходження виявило, що це Чимелє, член Залізної Гвардії. Здогадуються, що Чимелє збирав тому, що відмовився виконати приказ, виданий провідником гвардії Кодрєану. Знайшли при нім револьвер і лист, адресований до жінки Кодрєану. Зміст цього листу держать у тайні.

Віймовий стан в Аргентині.

В аргентинській провінції Санта Фе вибухло мнєзлого тижня повстання радикальної партії під проводом бувшого президєнта Альвеара і перемінилось в криваві бої з військом, якого частина прилучилася до повстанчого руху. Комунікація між Буенос Айрес і збутованим провінцією перервана. Причиною повстання є недоволення з господарської політики уряду, що велася на корупційною системою та зловживаннями на шкоду трудового населення. На основі звітомлення міністерства маринарки повстанці одбули біля Пазо-мбір один корабель, але незабаром його втратили. В бою загинуло багато людей. Уряд звелів арештувати Альвеара і завів у цілій Аргентині віймовий стан.

Чи маєте вже

Новий Самоуправний Закон

Якщо ні, негайно замовте його в Адміністрації „Ціла“, Львів, Ринок 10.

Ціна тільки 40 сот. Почтова пересилка 15 сот.

Бажаєш собі доброго освітлення,

але Тобі трудно вибрати відповідню жарівку. Доказом добре понятої ошадности буде, якщо купиш шляхотну, повновартісну і економічну жарівку, яка, зуживаючи мало струї, дасть багато світла —

TUNGSRAM

Губернатор для Закарпаття.

Кандидати на становище губернатора в Ужгороді.

На Закарпатті давно вмер губернатор, а нового ще й досі нема. Але якось „губернаторської проблеми“ не відчувають на Закарпатті в такій мірі, як нпр. було при призначенні нового єпископа. Здається, навіть віякої боротьби нема — хіба не все одно, хто буде лялькою, яку все одна й та ж рука тягнутиме за ниточку?.. Навіть ні. Лялька ця буде знаходитися в стані спокою, як покійний А. Бєсєдєв, що лише раз у місяць брав перо для підпису квіту при поборі губернаторської плати, яку досить акуратно відіслав у якийсь банк до Мадярщини. Ніякої політики він не вів та взагалі нічого не робив.

Ось чепавно у Ужгороді на зборах представників партій згадували такі імена, як кандидати на становище губернатора: сенатора *Е. Бачинського*, *д-ра Мачика*, *К. Грабара* та *о. Августина Волошича*.

Щодо цих кандидатів, то Бачинський та Грабар — репрезентанти аграрної партії, що нині фактично править на Закарпатті. Чомусь аграрники забули висунути на репрезентанта Закарпаття ще одного визначного діяча аграрної партії — *Щирецького*. Він справді був би достойним репрезентантом сучасного аграрного режиму. То ще шкодить, що він брав колись участь у розстрілі Колчака на Сибірі — тепер він членом від аграрної партії. Це би свідчило на його користь — руку має тверду й легку, а тому Закарпаття могло би при нім процвітати. Особливо єдиноличний розвиток він би зумів поставити на значну висоту, приймаючи на увагу те, що він став в білого верховництва найбагатшим кормарем на цілій Закарпатті. Не кажує на його неабиякий господарський хист.

Зрештою про аграрних кандидатів трудно щось позитивного сказати. *Е. Бачинський* належить до тої малярської шляхти, що при аграрному режимі переорієнтувалася і стала до послуг чеської аграрної партії, де репрезентує „руссій“ народ Закарпаття. Взагалі висунути кандидати аграрної партії ніколи політикою до часу своєї служби в тій партії не займалися, а за малярського режиму не були ніякими суспільними діячами та ледви чи й признавалися до свого народу. Залишаються *д-р Мачик* та *о. А. Волошин*.

Д-р Мачик мабуть справді ідейний москвофіл. Він ще за малярського режиму під впливом відомого московського діяча Закарпаття історика *Петрова* зацікавився своїм народом і дуже захопився православ'ям: *д-р Мачик* був тоді суддею на Закарпатті. Мадяри перевезли його сербську етнографічну територію Мадярщини. Він вже досить стара людина, на емературі, ніколи політикою не займався та як політичний діяч не відомий. Зате він завеликий пропагатор православ'я та глибоко вірить у „велику Росію“, обов'язково з царем на чолі. Від призначення його губернатором хіба мало би користь православ'я і двох-трьох московських реакціонерів-монархістів, що напештували би старому ділові лапки про „велику Росію“, царя-батюшку і сильну словянську державу. Але режим на Закарпатті не змінився би. Тепер *д-р Мачик* зомінально влаштуються головою правшої організації чеської національно-демократичної партії *д-ра Кошмаржа*, яка на Закарпатті зветься „Русская Народная Партия“.

Залишається ще один кандидат *о. А. Волошин*, про котрого можна вже поважно говорити як про кандидата на губернаторське місце: але тут є одна перешкода — він, належачи до українського табору, а тому з його призначенням мусів би змінитися режим, бо ледви чи *о. А. Волошин* погодиться стати лише фігуркою на губернаторським місці. На ятинийні політики і заслу-

жений громадянин, широко відомий суспільний діяч ще за малярських часів, що не лише платілично співчував, але й активно працював тоді над національним пробудженням свого народу та борювався, свідки було можливості, а тою шалезою маляризацією, яка тут велася. Не одиний кандидат зі згаданих чотирьох, що має реальні заслуги перед рідним народом своєю великою працею на Закарпатті. Особливо як педагог тін за малярських часів вів свою національно-культурну працю при таких тяжких умовах, що просто тяжко повірити, як він міг все такі стільки зробити.

Перед Прагою має *о. Волошин* ту заслугу, що головною його заходами діяло до приєднання Закарпаття до Чехословаччини. Тому можна вважати сине іра ет студію, що він є одним з кандидатів згаданих кандидатів достойним репрезентантом Закарпаття. Особливо приймаючи на увагу ту енергіяну ревізіоністичну пропаганду, яку розпочали в останньому часі мадяри, він має би вагу і для закордонної репрезентації Закарпаття, бо вранті-ремт Закарпаття стане проблемою міжнародної політики. Мадяри в цьому напрямку зробили величезні успіхи, особливо в Англії. *Щирецькі*, *Бачинські* та інші аграрні кандидати змогли би хіба репрезентувати сучасний аграрний режим, але не Закарпаття, бо ніхто з них не брав наймешної участі в прилученні Закарпаття до Чехословаччини. Крім того малярській пропаганді ледви чи вдалось би чинити будь-яку скомпромітувати особу *о. Августина Волошича*.

Про призначенні *о. Авг. Волошина* фактори негативні для Праги — його українство, друге — зміна сучасного режиму на Закарпатті. Позитивні для Закарпаття — його політичне мислення, громадсько-культурна діяльність та народолюбність і шира праця для народу, популяр-

ПРАКТИЧНІ ДАРУНКИ НА ЯЛИНКУ
найдешевше, дістанеш у текстильній магазині
„ТАНИЙ СКЛЕП“ — 3. ЗАЛЕСКИЙ, ЛЬВІВ.
22/49 ГАЛИЦЬКА 2.

ність та авторитет у всього громадянства без партійної різниці. Прага буде мати складну проблему до вирішення в справі призначення губернатора, коли вона не схоче змінити своєї москвофільської політики на Закарпатті. Бо зовсім слушно зауважує „Вперед“, орган с-д. партії Закарпаття у ч. 24. (з 13. 12. 1933):

„На Пікарпатті є такі люди, які піднесли авторитет губернаторського уряду. Ті люди здібні, віддані народній справі, не спекулянти, що продалися за шмат гнилої ковбаси сильним володарям, не узаалєжнюють свого політичного світогляду від посольського чи сенаторського мандату Але... але ці люди з українського табору, ці люди поступові, які дивляться на пікарпатську самоуправу не як на нотаарську сваволу, не як на гасавий політичних спекулянтів, а хочуть у ній бачити справжню демократичну форму самоврядування, яка забезпечила нізкий розвиток всіх творчих сил краю. Пікарпаття тепер перебуває в руках сильних писарів, що зветься тут нотарями. Вони фактично командують народом при всіх своїй культурній обмеженості. Окружені начальниками — це слідуєча ступінь адміністративної ерархії, вони в більшості ділять від писарів не атікли. Глибокого розуміння демократичних форм керівництва в них нема, вони далеко від встановлення правдивого народоправства. Такемаю, як і нотарі зловживають своїми чиниованьями, переступають окрес-

свої рямці своєї влади. Вершок — краєва влада така сама, як лінійні ергани її. Всі вони керуються засадою: Річка рукує мило".

Закарпатські українці можуть сказати одно: Сили молоді підтримують, гартуються в боротьбі та в умовах демократії, що панує в ЧСР, вони

виборять народові належні права і колись победять самі свого репрезентанта. Агарний режим не вітаний на Закарпатті, а антинародна московізація настільки гниє, що поважною справою рахуватися не може. Коли не буде мати зовнішньої підпори — швидко розвалиться. М. О.

Комісія Ліги Націй в справі Закарпаття.

Державам, що є членами Ради Ліги Націй, розіслали для інформації документ, у якому призначений меншинний Комітет Ради (єспанець Нахера, англієць Малкін і француз Дінарк) повідомляє генерального секретаря про вислід розглядової меншинної петиції, пред'явленої 12. грудня 1932 р. Лізі Націй представником Рускої Ради Народної Оборони в Америці Михайлом Югасом у справі Прикарпатської Русі. Михайло Югас (мадяр) обвинувачує чехословацьку владу, що досі не дала Закарпаттю автономного союзу, хоч обіцяла до того умови, що забезпечує руське шкільництво на Закарпатті, щоб чехізувати цю країну та підкорити мовний таос протестуванням чеської і української мови.

До Югасової петиції додала чехословацька влада пояснення, в яких обговорює всі аргументи петиції, виправдується, чому досі не ухвалила закарпатський союзу і що за чехословацького режиму зроблено на полі шкільництва, щоб тамоньшому населенню було можливо вчитися в школах усіх типів у рідній мові та як досі рішено справу мови.

Цілу цю документацію — Югасові меморіал і пояснення чехословацької влади — розглянув меншинний комітет 11. жовтня 1933 р. і тепер про вислід каже таке:

Комітет розглянув обширні документи, які йому пред'явлено і успокоїла його ствердять, точність і ясність пояснень чех. влади в усіх справах, яких торкається петиція, головності що торкається мовної практики, шкільництва ріжних ролів завчання і т. д. Справа автономії Закарпаття не могла не цікавити Комітету. Комітет із задоволенням прийняв до відома пояснення чех. влади в тій справі, а саме, що політичне виконання місцевого населення не поступає успішно вперед та що оскільки значний успіх. Чехословацька влада стверджує теж, що здійсненню автономії в лінійних часах стоїть на перешкоді господарська криза взагалі та тигарі, які Закарпаття мало би, колиб у теперішньому положенні мало оплачувати з власних засобів автономну адміністрацію. Цю перешкоду перешкоду Комітет уважав оправданою та вірить чех. владі, що йтиме далі зібраним шляхом аж до повного спроведення умови меншинної умови, яку підписала. До того часу (Комітет вірить, що він прискориться завдяки сприятливішим обставинам) права закарпатського населення загартовані внутрішнім задоволенням.

У дописі Комітет повідомляє, що рішєв закінчити розглядання справи й не поручати її Раді Ліги Націй для дальшого розгляду.

Наймодніші матеріяли на карнавал
Візитові сукні — Вовни та матеріяли на мужеські убрання
ДІМ МОДИ
по цінах незвичайно низьких.
Просимо оглянути наші вистави.

Нова німецька зброя.

ВІДЕНЬ, 2. 1. ПАТ. „Зол-у. Монтаге-Штг.“ повідомляє, що Німеччина робить повні приготування від французької границі. У відстані 30 км. від границі будує напроти французьких форти залізобетонні рштування, певні досі у воєній техніці. Досі збудовано сто таких рштувань. Французи кажуть, що рштування мають служити до наваля ракет з вибуховими матеріялами або трівином газам. Ракети можуть увійти мінувати знищити великі простори землі.

МОЖУТЬ ВИДАВАТИ ЧАСОПИСИ, ТА ЛИШЕ ЖИДІВСЬКІ.

Новий німецький пресовий закон, що вийшов у життя з 1. січня 1934, забороняє передовсім редакторам критикувати владу, далі встановлює, що журналістом може бути лише арієць. З неарійців лише ті, що боролися за Німеччину, або ті, яких родина зинула в боротьбі за Німеччину. Жиди можуть видавати лише жидівські часописи. Марксист не сме бути редактором. Редактором може стати арієць, коли скінчив 21 літ життя після 1-річної практики.

НОВИЙ КУРС В ЕСПАНІ.

Еспанська міністерська рада ухвалила, що треба іменувати посла в Ватикані. Від початку республіки аж досі не було не місце обсяжене.

По широкому світі.

— Студенти університету у Дебревні і Сегеді одержалися з писемми на зовнішній пірід, вони не будуть прийняті їхні дозвання, спрямовані проти жидів.

— Голову центрального ваконого комітету Таїланду, Мексума і голову ваконого комітету в тій республіці Гамбара визнали з компартії за „буржуазний націоналізм“.

— Стали ми зрозуміли змову з американським амбасадором про господарське подолання 24. Держав.

— З Москви писано 67 скринь золота вартістю варті 5400 кт. з призначенням до Борніа.

— Американський амбасадор у Парижі Страве уступив зі свого становища, не могучи погодитися з господарським лобіюванням Раді вості.

— В Гельсінкхені було в силіастрому під багаторазово на членів патеронних відділів, наслідком чого поліція арештувала багате осіб. В Рингелені над Венною заарештовано організатора штурмових відділів.

— Помер китайський мистець, авторитет на справ і досвід у Рингелені з 1900 на караті мистець.

През. Масарик

для закарпатських дітей.

Президент Чехословаччини Масарик дав на акцію відкриття дитячої на Закарпатській верховині 100.000 ч. к.

Справа д-ра Г. Лужницького.

КОМУНІКАТ.

У „Новому Часі“ з дня 25. грудня 1933. д-р Г. Лужницький оголосив отвореного листа, в якому закликає Раді, що вона неправдо і безпідставно припинила його на 1 рік у членських правах та що здійснила на його некористь вислід Громадянського Суду. У зв'язку з цими закидами Рада стверджує знову, що рішення Гром. Суду дійсно у категоричній і безсумнівній формі виключило підозріння кинене супроти д-ра Г. Лужницького щодо конфіденційної служби; отже Рада Т-ва отримала від Гром. Суду окремого листа про поведінку д-ра Г. Лужницького незалежно від закиду конфіденційної служби, і на підставі цього листа, покликуючись на зовсім виразний текст 11-ої точки статуту Т-ва письменників і журналістів, Рада мала повне право прийняти супроти д-ра Г. Лужницького такий вислід кари, який прийняв з дня 14. грудня 1933. Якщо собі цього д-р Г. Лужницький бажає, маючи до цього повне право, ця справа може бути предметом розгляду на найближчих Загальних Зборах.

За Раду Т-ва письменників і Журналістів

ім. І. Франка:

Д-р Стахів Матвій, заст. голова,

І. Кетрич, секретар.

50-ліття українського фемінізму.

З нагоди 50-их роковин українського фемінізму вчором дня 30. XII. 1933 р. заходом філії Союзу Українок у Львові відбулися в салі Української Бесіди Святочні Сходили членів згаданого Союзу.

На програму Сходили склався основний реферат п. Ольги Дучинської; фортеп. солю — Рахмидінов; Прелюдія, Дебюссі; Сяйво місяця і Скот; Країна лютосу — п. Наді Біленської; рецитиця — Наталія Кобрицька; Бузний метер і Два брати — п. Ірини Гургуліної; сопілка — О. Нижанківський; „Не видавай мене замуж“, Стеніско; „Вечірній пісень“, наддатові „Народна пісня“ — п. Марії Сірської.

Свято пройшло серед святочного настрою.

о. а.

Сказали чехи — НАРОД СОБІ. І стали собою. Це слід нам пам'ятати в ГРУДНІ.

ПАПА ШАДИТЬ.

Папа Пій XI. розпорядив, щоб зі служби Ватиканського Міста відправити 600 робітників. Ті робітники, направляли дороги й огороди у папських добрах. Решта, 400 робітників, докінчують роботи.

НОВИНКИ

— ПРИЙМАЮ ЯК ДАВНІШЕ в моїм денгистичнім заведенні Сикстуська 17. від 9—1 і від 3—6. НАСС.

— Робітня футер Юліана Глушевського, Львів, вул. Коперника 16, II. пов. Тел. 54-46.

— Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хорунна 5, поручає: ковдри, матраци по найменшій ших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 524 29-100

— Відома кравецька робітня у Львові ВАСИЛЯ ГРЕСЯКА перенесена під ч. 23 вул. Сикстуська. III. сходи, I. пов. Приймає замовлення на 40 проц. дешевше на мужеські вбрання, реверенди. Найліпші матеріяли на складі. 463 7—8

— На Свята — аудженню і м'ясиво всіх родів і першої якості поручає Теодор Павла, Руська 16, тел. 59-74, Личаківська 87, тел. 80-76. 38/502-2

— Арештування. В селі Гребенці, пов. Жовква, арештувала куліківська поліція в неділю 31. м. м. сімох сільських хлопців: Павла Лакмана, Івана Кукіля, Василя Сороку, Михайла Сороку, Миколу Ціпа, Михайла Равку і Миколу Добросинця — всіх під замітом знищення 5-разів у школі в сусідньому селі Сторонячній.

— Новий комісар міста Перемишля. Міністер справедливості розв'язав дотеперішню управу м. Перемишля тому, що не випадала як слід зі своїх обов'язків, і покликав на становище тимчасового комісара міста Л. Хшановського, б. старосту з Ланцута, а на його заступника інж. Л. Скарського з повітової дорогової управи. Дотеперішня рада міста залишається даліше в урядуванні.

— Централізація ЗУПУ. З днем 1. ц. м. всі дотеперішні Заведення забезпечення умов робітників у Львові зліквідовано, а їхні права і обов'язки переймає централь у Варшаві. Покищо зліквідовані заведення урядують у своїх дотеперішніх офісах і туди слід зголошувати всякі влати, зголошення та претенсії.

— Письменниця дістала літературну нагороду. В міністерстві народної освіти у Варшаві відбулося засідання журі в справі державної літературної нагороди в сумі 7.000 зол. Нагороду призначено письменниці Марії Домбровській, авторці повісті „Дні і ночі“.

— До артистично-керамічної робітні потрібне різьбач С. Литвиненко учеників(ниць). Потрібні також токарі в глині. Мистець приймає щодень в часі 11—1. год. в робітні при вул. Потонського ч. 58 А у Львові.

— Львівська хроніка. Арештовано Петра Шимку, Н. Кульчицького і Марію Кульчицьку, придержаних на горячому вчинку поширювання фальшивих 10-золотівок. — Бувши урядовцем львівського магістрату Влад. Кісичунович, потягнутий до судової відповідальності за спроневерення чинців від міських домів, помер отруївшись вероюлем. — На вул. Курковій впала з даху комуніції під ч. 5. велика брила льду на голову 23-літнього Едмунда Оберлендера і тяжко його ранила.

— Чотири трупи в пивниці. Два селяни з Комарна, Теодор Барилка і Олекса Гірський, ввійшли в дом ч. 89 при вул. Городиський у Львові пивницю на склад яблук. Перед кількома днями знайдено в тій пивниці неживого селянина; в біля нього лежали трупи трьох неживих жінок у віці коло 20 літ. Знайдено теж отруєнки якоїсь їди. Лікар ствердив, що всі четверо померли наслідком отруєння. При трупі не було ніяких документів, що могли би ствердити їхню тотожність, тому вислали до поліції в Комарні телефонограму, щоб родина згаданих господарів прийшла негайно до Львова. Показалося, що померли в пивниці 51-літній Михайло Гірський. Його 20-літня дочка Наталія, дала йому Барилка, дочка співачки Гірської і 20-літня Наталія Ліщинська, всі з Комарна. Перекручений Барилка сказав, що в суботу Гірський ввійшов до Львова з трьома дітьми, незучи більшу кількість яблук на продаж. Яблук хотів продати на площі Уайї Беоштейнської, причому тілчата мали йому допомогти. Злогодується, що всі зачепилися від залізної печі, в якій напалили вуглем.

— Смерть визначного німецького письменника. В м. Альтсгазе, у Старій, у своєму постійному осідку, помер один із найбільших сучасних німецьких повістярів Яніс Вассерман, у 60 р. життя. Написав він чимало повістей, з яких найбільші успіхи. Ось його твори: „Життя в Цирдорф“, „Історія молодого Ренаті Фук“, „Малий гусь“, „Християн Ваншаф“, „Фабр з атрачені роки“, „Ливіді і його близькі“, „Гоміа лямолда юнкера Ериста“, „Справа Мавоніа“.

Сильвестер Пана Антона.

Коли пан Антон обрахував свої фонди, що йому залишилися по сьвятках, світ став для нього сірим і поганим. Хоча Новий Рік був недалеко, а з ним і нові пенсії, але пан Антон загнав трохи у видатках і коли сплатити свої зобов'язання то на січень не лишилося йому багатого, не кажучи вже про сі. Сильвестра, який любить, щоб його святкували шумно та весело.

Зрештою, правду кажучи, панові Антонові головне йшло про Сильвестра. Зі своїм парубочьким мешканням і харчем дасть собі раду, але попроситися зі старим роком і привітатися з новим на це треба мати грошіку і то до добру.

— Важати щастя на суку — думав собі пан Антон — можна хіба собі тільки особисто. Хтось інший готов образитися.

І ось прийшла йому несподівано до голови така думка:

— Справді, чому я не маю би подумати цього року про себе. Коли я наприклад вкладаю трохи грошей, що мені залишилися, у лотерійний лось, то можу стати мільйонером легким коштом.

— Другого Сильвестра відсвяткую так, що він вибачить мені цьогорічну недбайливість.

А що пан Антон був людинаю швидко поставив то ліпше простіше до колектури і купив лось із IV-ої класи Державної Лотерії.

Хто знає, може за місяць буде сорок мільйонером.

ДИМІТРОВ І ТОВ. НЕ ВИЙДУТЬ НА ВОЛЮ?

Президент поліції в Ляйпцігу заявив на запит, що не дістав вказівок від свого начальства в Берліні в справі болгар, звільнених у розправі за підпап райстагу. На його думку болгар передадуть іншому уряду для дальшої справи. З повищих слів можна здогадуватися, що проти Димітрова й тов. відбудеться ще одна розправа.

Провідник Лейбур Парті Ленсбері, зажадав від англійського міністра внутрішніх справ, щоб згодився на приїзд звільнених болгар до Англії.

Оборонець обв. Торглера д-р Зак зажадав за оборону 15.000 марок.

ВЕНІЗЕЛЬОС ПІД ПОЛІЦІЙНИМ НАГЛЯДОМ.

З Атен повідомляють, що дід бувш. президента міністрів Венізелоса оточено 50 тайних агентів і жандармів. На запит у парламенті президент міністрів Цалдаріс відповів, що йде тут лише про безпеку Венізелоса, щоб його так охоронити перед атентатами. Однак здогадуються, що дід оточений був тому, щоб Венізелос без страху вийшов із краю. Загальне політичне положення в Греції дуже погане. Здогадуються, що міністр війни Конділіс розпише вибори якнайскорше. Мають теж проголосити вишкільний стан.

3 ПРЕЗИДЕНТА ЦІСАРЕМ.

ШАНГАЙ, 2. І. ПАТ. Згідно з вістками з Токіо манджурського президента коронують 1. лютого на цисаря Манджурії.

„Христіан Колумб або Дон Кіхот океану“, „Маски Ервіна Райнера“, „Етцель Андергаст“. У своїх біографічних книжках він згадував свої успішно-політичні погляди, признався явно до жидівства, але виступав проти сіонізму і проти повної асиміляції. Вассерман був майстром психологічної новели.

— Демонстрація румунської поліції. Небувала подія сталася в Арадї. Двіста поліцаїв рушили походом по місті, несучи таблиці з написом: „Домагаємося пенсії“. Демонстранти задержалися перед будинком староства і вислали депутацію, домагаючися, щоб виплатили їм задержку тримісячну плату. У відповідь староста спровадив військо і розігнав поліцаїв. Однак демонстрація всетаки помогла, бо жінці виплачено половину задержаних плат.

— Вовки пожерли виборців. З Клюй в Семигороді повідомляють, що на двох селян, які встали з Уждину від голосування до сенату, напала тіжня вовків. Селяни були безборонні і стали добути голодних звірів. Люди, що їхали пізніше тою дорогою, позбирали тільки обгризені кости нещасних виборців.

— Хотів виконати самосуд. Безпосередньо після замаху на мін. Дуку швагер убитого Міхунешті, який був свідком стрілянини, добувся до провізоричного арешту на двірці в Сінаї, де уміщено атентатника Константінеску. Тремтючи з обурення, Міхунешті добув револьвер і стріляв до атентатника. Серед темряви тільки одна куля попала в рямя Константінеску, інші хибали. Залярмована стрілами жандармерія розбрела Міхунешті, що хотів виконати самосуд над убивником свого швагра.

— Далай Лама проти виходу на найвищу гору. Кілька днів перед смертю Далай Лама призвав листа провідникові англійської виправки Ратледжевої, яка безуспішно старалася вийти

БЕЛЬГІЙСЬКІ ГІТЛЕРІВЦІ.

Бельгійська нац. соціалістична партія Зелених Сорочок росте з дня на день. Членів організованих на німецький зразок має партія вже 60.000. Головою партії є Ван Северен, Гітлерів довіренник, а головою гол. централі в Брюсселі є Данило Ван Дамм. Вони вже мають кілька зелених домів. Партія вдержує окремі військові відділи, в одностроях із револьверами та крісами. Більшість пробоевиків рекрутується з безробітних, які дістають добру денну платню. Бельгійські нац. соціалісти засипають міста й села летючками у французькій та фламандській мові, головнорі проповідують антисемітизм. Кажуть, нібито досі бельгійські нац. соціалісти дістали з Німеччини 25 мільйонів бельгійських франків. Почесним членом нац. соціалістичної партії в Антверпені вибрали тамошнього німецького консуля. В зв'язку з тим замітна в краю сила проти-жидівська пропаганда, головнорі в Антверпені, де здавна є велика жидівська колонія. Влада поборює цей рух і заборонила нац. соціалістичні походи й демонстрації.

КАТАСТРОФАЛЬНА ПОВІНЬ.

ЛЬОС АНДЖЕЛЬОС, 2. І. ПАТ. Зливні дощі, що падали від довшого часу в середній та південній Каліфорнії, спричинили катастрофу повені, якої не знають у розмірах і наслідках від 1887. р. Дотеперішні втрати вносять ок. мільона доларів. Досі вилито 31 людських трутів із води. Тисячі людей без даху над головою. Вода схопила та знищила 20 мостів. Місто Глендейл не має води до пиття. Околиці Монтрози відрізані від світа, не мають світла, бо електрична залита. В Льос Анджельос опало за день 12 стій води. На деяких вулицях вода доходить до 4 стій. Частина зоологічного городу в Гріфитовому парку знищена. Багато диких звірів утікло з городу та викликають переполох в околиці. Будинок т-ва бувш. комбатантів у Монтрозі завалився під напором струї, що падала з висоти 25 стій.

НЕМА СПРИЯТЛИВИХ УМОВИН ДЛЯ АНГЛ-ІТАЛІЙСЬКИХ БАЛАЧОК.

РИМ, 2. І. ПАТ. Католицький орган „Авеніре д'Італія“ опінуючи міжнародне положення в теперішній хвилині, стверджує, що прелюдія до англійсько-італійських балачок, визначених на перші дні січня, не дуже то сприяє. Примирливі наміри, що їх має Саймон і Мусоліні, на думку часопису, стрінуть з рішучою нехотою французьких кол і Малої Антанти. Олінокою надією буде зрозуміння, що коли прийде до реформи Ліги Націй, то остануть поза нею Німеччина та Японія, а не вийдуть до неї Злуч. Держави та СРСР. Теперішня європейська криза це криза виснаження. Слід тямити, — пише часопис — що такий вислід був би справжнім параліжем, а це при теперішньому стані європейського організму могло б погрожувати катастрофою.

на Мавит Еверест. У листі відмовляє Ратледже нові право оставати на тибетанській території, що є потрібне, щоб видістатися на гору. Лама пояснює, що остання виправа викликала гнів богів. Боги спрчинили неврожай, який тяжко навістив тибетанських селян. Бог не хоче, щоб людська нога станула на найвищій горі.

— Продали тисячу дівчат. У східній дільниці Лондону поліційна влада викрила бюро торговлі живим товаром, яку вели чужинці. Доходження ствердило, що коло тисячі дівчат з різних сторін Англії вивезено до південної Америки.

— Честилюбовність Сталіна. Місто Бобрікі під Москвою, де викінчили найбільші тепер у Радянщині фабрики хемічного промислу, переназвано декретом Сталіна на Сталіногорск. Є це вже 15-те з черги місто на території Радянщини, що дістало назву більшовицького диктатора.

— Біда вузам. З „Ди Інгліш Повст“ довідчуємося, що задля жіночої моди в Англії розпочалося з життям у 1933 р. три мільйони вузів, яких шкіра прикрашує жіночі черевники та торбинки. Шкіри тієї треба було стільки, що торговельники не могли настерчити її.

— Страйк починою катастрофи. Паонська преса стверджує, що до жахливої залізничної катастрофи під Парижем починився пасивний опір залізничників. На східній двірці в Парижі вибухнув 23. грудня м. о. вечором 2-годинний страйк залізничників як протест проти несповнення їх домагань. Наслідком страйку спізнилася з виїздом потяги, а машиністи мали надобити спанення на лінії, причому хаос в залізничному руху був одною з причин катастрофи.

— Річні вістки. Поспільний потяг Ван-Париж наїхав серед ярмаки на робітників, що направляли шлях. Трьох робітників убило на місці, а одного тяжко ранило. — Підчас першого дня

НЕ ЖАЛУЙ ТРУДУ

зайди до нас, а переконаєшся, що гарна торбинка, парасолька, течка і т. і. куплені у фірмі „НОВЛЕС“ буде найкращим дарунком на ЯЛИНКУ

Н О В Л Е С — ЯГАЙЛОНСЬКА 11а.
10/33 Увага на фірму і число дому.

Різдвяних свят умерло в Зв. Державах від морозу 120 людей. — Тіло рад. амбасадора з Мадриду Луначарського привезли 1. січня з Ментони до Москви. — Коло Іркуцька знайшли в леді замороженого мамута з добре збереженим мозком. Клеваки важать 16 кг. і довгі на 2 м. 13 см. — На Угорщині заборонено твори Леніна, Сталіна, Радка й Енгельса. — Чехословаччина має 35 проц. національних меншин. — Автобус для Ватикану. Італійський залізничний автобус „Літоріна“ мав великі успіхи в подорожі по європейських державах. Тому технічні фахівці Ватиканського Міста поручили, щоб „Літоріну“ придбати для ватиканської залізничної мережі, бо це дуже економічна та шкоро комунікація.

— Гимн „Союзу Українок“. Подається до відома Шановного Громадянства, що ноти гимну „Союзу Українок“, укладу проф. Антона Рудницького до слів Ульяни Кравченко, вийшли друком та є в розпродажі для членів „С. У.“ в домі т-ва (Позалля 7). Для ширшого загалу в ціні 1 зол. в усіх українських книгарнях. Для членів „С. У.“ в ціні 70 сот., за 10 примірників 5 зол. На порто долучувати 10 сот. — Виділ.

— Страйк друкарів тривав у Львові в понеділок і вівторок. Страйкували всі цінникові друкарні, тому теж „Діло“ не могло повийтиса в понеділок і вівторок.

3 СУДОВОЇ САЛІ.

ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО ОУН І ЛЕТЮЧКИ.

В дні 28. грудня 1933. р. відбулася перед судом присяжних у Львові карна розправа проти 24-літнього студента прав Івана Климова зі Сільця Бельського, сокальського повіту, обвинуваченого під замітом головної зради з арт. 97 §. 1 к. к. та за поширювання нелегальної літератури ОУН з арт. 154 §. 2. к. к.

Закінчених злочинів допустився обвинувачений після змісту акту обвинувачення тим способом, що мав бути районним командантом ОУН на терені сокальського повіту. В дні 24. липня 1933. р. приловив обвинуваченого функціонар поліції Пух у хвилині, коли обвинувачений сидів перед своєю хатою та переглядав нелегальну літературу, а саме „Сурму“, брошуру Ольги Волинської „Местники“ та брошуру про конспірацію, поміщену для змилення органів влади під наголовком „Електрифікація і трактори в сільському господарстві“.

Трибуналові проводив окружний суддя Мединський, обвинувачував прокуратор д-р Прахтель-Моравяньський, боронив пос. д-р Степан Біляк.

Поліційні свідки зізнали обтяжуюче для обвинуваченого, тимбільше, що обвинувачений був дотепер 4-кратно ув'язнений у зв'язку з протидержавною акцією, а в минулому році був засуджений за переступок з арт. 127 за зневагу уряду на 3-місячну в'язницю. Прокуратор предположив також на розправі допис, власноручно написаний і пересланий обвинуваченим до редакції „Нашого Клича“, про хроніку подій в Сокальщині у травні 1933. р., у змісті якого доглянувся злочину наклепування до державної зради з арт. 154. §. 2 к. к. Цей допис був підписаний повним іменем та прізвищем обвинуваченого, а найшли його підчас останньої ревізії в редакції „Нашого Клича“.

Після промови прокуратора, що домагався признання Івана Климова винуватим злочину державної зради з арт. 97 §. 1 к. к. та злочину поширювання нелегальної літератури, промовив оборонець пос. д-р Біляк, який твердив, що конфіденційна інформація поліції ніяк не можуть бути доказом вини підсудного, зокрема коли йде про такий тяжкий злочин. Колиж обвинувачений мав у себе нелегальну літературу ОУН, то це ще не доказує, що він її поширював.

Присяжні судді заперечили 6-ма голосами питання щодо вини в поширюванні нелегальної літератури. На основі цього вердикту трибунал видав присуд, котрим засудив Івана Климова на 15 місяців в'язниці, зачислюючи йому слідчий арешт від 24. липня 1933. р.

Листування Редакції.

Вн. Д-р С. Демичук, Нью-Йорк. Просимо прислати ласкаво рукописи писані на інтерліній та в перших машинних відбитках, тому, що збиті письма й нечитли копії утруднюють працю складачам.

О. Ш. Овешів. Завернемо 4 чашинемо подорожно у листі.

На театральному фронті.

До українських акторів!
(Заклик.)

Тяжка доля українського актора-сцени, що тяжча безробітного, а найстрашніша доля актора-немічливця, чи старця, оданого за ласку до іншого Театрального Мистецтва у Львові звернувшись з закликом до інших працівників сцени: Найвищий час, щоб зайнятися собою.

Залучаємо всіх наших акторів, гуртуватися у своїй професійній організації.

Невільно аналізуючи, деши параболу творять свої ставові організації а наш актор, який крім формування, має велику дозу ідеальності, про свою ставову організацію не дбає — не глян-

дять, що кожної хвилини чекає його тяжка веру-га, неадаптованість до праці і неминула старість, не старається, щоб забезпечити себе, а також й рі-дню свою.

Союз Дітячів Укр. Театр. Мистецтва на своїх заг. зборах (дня 17. 12. 1933.) вирішив перевести:

1) реєстрацію всіх акторів української сцени,
2) забезпечення актора (хвороба, безробіття, старість),
3) будову дому актора.

Щоб дати змогу кожному акторові належати до Союзу, останні Заг. Збори звинили членську місячну виплату на 25 сот. (виплати 50 сот.).

Не чекайте, аж нас попросить належати до своєї організації, зголошуйтеся самі, бо спільними силами напевно поправите незавидну долю свою!

Надіючись на повне вродування в акторських рядах ваги своєї професійної організації — на чому до всіх працівників української сцени, до воли під цю пору не знаходився:

„Вступайте в членів Союзу Дітячів Укр. Театр. Мистецтва у Львові“ Вої писемна смуги на руки секретаря Союзу Луци Лісевича — Львів, На Байках 25., II. пов., двері ч. 7.

Рада Союзу Д. У. Т. М. у Львові.

(Від редакції. — Як в останній хвилині до-дусмося, Рада Союзу Дітячів Укр. Театр. Мист. робить заходи, щоб скликати конференцію представників культурних установ і преси Львова та представників українських мандрівних театрів на день 18. I. 1934. до Львова в цілі наслідання відносин між поодинокими театральними дружи-нами, що працюють на терені нашого краю.)

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.
Середа, 3. I. год. 7.30 веч. „Гроші то не все“.

Четвер, 4. I. год. 7.30 веч. „Гроші то не все“.

Театр Різноманитостей.

Середа, 3. I. год. 7.30 веч. „Стефан“.

Четвер, 4. I. год. 7.30 веч. „Стефан“.

Кіно.

АДРИЯ: „Пат і Патахон“.

АПОЛЬО: „Присуд життя“.

АТЛАНТИК: „Графиня Монте Хрісто“ (Бріг. Гельм).

ВАНДА: „Піднебесний романс“.

КАСІНО: „Брат диявола“, Лорель і Гарл.

КОПЕРНИК: „Бунт молодости“.

КОЛІСЕЙ: „В тилі хреста“, вертеп: „Під ялинкою“.

МАРУСЕНЬКА: „Бунт молодости“.

МІРАЖ: „Сніг, цілунок, дівчина“.

МУЗА: „Сніг і лід“ Рамон Новаро.

НАЛЯС: „Прокуратор“ (Алісія Іора).

ПАН: „С. О. С.“ — Лежача гора.

ПАСАЖ: „Геройський ачирок“ (Кен Мейнард).

ХИМЕРА: „Король циганів“.

СТИЛЕВЕ: „Ченду“, ревія: „Коли зо-рі світає“.

УТІХА: „Шумовиння вулиці“ та ревія.

Закордонне радіо.

Середа, 3. січня 1934.

Відень (517,2) 12.00 Концерт, 17.20 Су-часні композитори, 19.25 Опера; Брати-слава (379,2) 12.35 Концерт; Прага (483,6) 19.30 Опера; Копенгаген (291,2) 21.30 Пі-сні; Штрасбург (345,2) 21.30 „Івас і Гану-си“ оп. Гумпердіна; Агальона (413) 20.55 21.50 Співа; Любляна (574,7) 21.30 Співа; Ковно (1936) 18.20, 20.20 Співа; Кенігс-свергаузен (1634,9) 17.25 Легка музика, 20.00 Ця Моцартові сонати; Ляйпциг (389,6) 17.50 Брамсові пісні; Будапешт (530,5) 12.05 Циг. оркестр; Рим (441,2) 13.00, 17.10 Концерт, 21.00 Опера.

Четвер, 4. січня 1934.

Відень (517,2) 12.00 Концерт, 17.15 Со-листи (спів); Братислава (279,3) 18.15 Кон-церт; Кошиці (293,5) 17.00 Концерт; Пра-га (483,6) 15.00 Концерт, 17.25 Співа; Агаль-она (413) 21.00 Пісоники; Біагрод (430,4) 20.00 Пісоники; Любляна (574,7) 20.30 Пі-соники; Кенігсвергаузен (276,5) 14.45 Літчі пісоники, 20.05 „Зування тайна“ опера Вольф-Ферарі; Бреслава (326) 17.50 Нові пісні; Рим (441,2) 13.05 Легка музика, 17.00 Концерт.

Львівське радіо.

Середа, 3. січня 1934.

Релігійні пісоники з грамофону; 15.25 361-жова біржа; 15.30 Господарські вістки; 15.40 Арті та пісні (Гейдуковська-Марчин-ська, мессопрані); 15.50 Сальонова ор-кестра (грамофон); 16.10 Діти: „Про аса мудрости“, „А де агадзете?“, 16.40 Листи та програми; 16.55 Камер. кон-церт; 17.30 Пісні (амер. пісні); 18.00 При-родничий відіт; 18.20 Фортепьяновий ліа; 18.40 Співа (Дугас); 19.05 Всечина; 19.25 Фейла: „Саухаті? Викалючене“; 19.40 19.43 Спортівні вістки; 20.00 Скрипка; 20.05 „Марія Кірі-Скодовська в робітні й дома“; 21.05 Міхалевичівський весір у Відні; 22.00 Весела відіт; 23.05 Най-гарніші твори з грамофону.

Четвер, 4. січня 1934.

7.00—7.55 Ранішня аудіція; 12.05, 12.33 Сальонова оркестра; 15.25 361-жова біржа; 15.30 Господарські вістки; 15.40, 15.15 При-гідна музика (грамофон); 16.00 Муз. за-гальки; 16.55 Фортепьян; 17.45 Вокальна гр. ния; 18.00 Спорт молоді та шк. шала; 18.20 Мазурська утриня; 19.25 Відіт про нову залізничну тарифу; 19.40 Сінглові ко-мунікати; 19.43 Спортівні вістки; 20.00, 21.15 Легка музика; 21.00 Техн. скрипка; 22.00 23.05 Ретрансмісія із закорд. радіо.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗА“.

„Маслосюз“ платив кооперативам дня 2. I: масло —, молоко 17 сот., сметана 70 сот., яєць зод. 6.40—6.60 за копу. Тем-денція на масло знизилася, на молоко, сметану злізла, на яєць удержана.

„СЛОВІСТ“.

За оголошення редакції не відповідає.

Прошу пана інж. Харкавцева подати лас-каво свою адресу. — Д-р М. Чернець-кий, Блгий Камінь. 248

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає.

ФІРАНКИ від зол. 5.60, фіде ручної ро-боти за безцін. Колдри 9.80, брокати від 2.90, брокатові накладки 7.80, ручні таб-летки від 39 сотників, лише у ФРАЙЛІХА, Сикстуська 21. 690а 6—7

КАПЕЛЮХИ жіночі і мужські чистить, переробляє, відновляє тільки за 1.50 зол. „КАПЕЛЛЮХ“, Кентшинського 18. 2—

ЖАРІВКИ та всілякі матеріали електро-інсталяційні найдешевше у фірмі Е. Гас-ман, Львів, Пасаж Гасмана. 2/56 6—15

КУХОННУ посуду по цінах дотатер не-визначених пролаз РЕНТШНЕР, Лєвоніа ч. 37. 30/49а 4—5

ДО 1000 ЗОЛОТИХ МІСЯЧНО запевню-ємо енергійним особам. Інформації дає Т-во Банкова. Grodno, ul. Hoovaga 9. 14—15

КОЛЯДИ Безкоровайного на фортепьян 2 зол. кингарія Шевченка. 514 3—3

СВІЧКИ на свята, мило дешево можна зі-стати у фірмі Р. ГУРСКА Ринок 37. 35/40 3—3

КОВНІРЕЦЬ будеш мати чистий, лише занеси до пралні ГОВІКОВИЧА, ДОМІ-НІКАНСЬКА 4. 516 5—10

ПИЙТЕ НАЙКРАЩИЙ ЧАЙ І КАВУ А. СЕРАФІНА, Львів — Сенкевича 5. 4—5

ЦУКОРНЯ „ПЧІЛКА“ — Ринок 27 — приймає святкові замовлення. 27/50 3—3

ГОРІХИ волоські зол. 12.—, п'ятикілеві пачки франко відскалати. Вальтук, Залі-шкин. 830 4—2

НАКРИТТЯ столове, бляхи до печива та інші кухонні посуду найдешевше А. КО-СТЮК, Шайнохи 2. 693 2—4

НАЙДЕШЕВШЕ металеві ліжка, матра-ти, ковдри, ковп. подушки поручає МА-ГАЗИН ПОСТЕЛІ В ІЖИЦЬКОГО — Львів Коперника 4. 39/50 2—6

СВЯТА веселі переведеш у модні і до-дешеві купувати у відомій із сво-єї дешевости робітні капелюхів „КАПЕЛ-ЛЮХ“, Кентшинського 18. 2/32 3—3

РІЗДВЯНІ ЛИСТІВКИ з святочини по-бажаннями в найбільшому виборі, прак-тичній подарунків на Ялинку — золоті пе-ра, альбони, кінтові вози тощо, дістане-те найдешевше в СОЮЗНОМУ БАЗАРІ, Львів, РУСЬКА 20. 32/40 3—3

НАЙНОВІШІ тапчани — 75, годелінові о-томани — 30, шмизли до розкладання — 30, сітки дрітні — 15, кухонні ліжка — 8, полеві — 15, сітки — 20, дитячі — 30, — поручає Фабрика ЗАКС — Ляндого 6. 34/49 3—30

Від січня 1934 почав виходити двотижневик

НАЗУСТРІЧ

ЛІТЕРАТУРА — МИСТЕЦТВО — НАУКА — ГРОМАДСЬКЕ ЖИТТЯ.

Великим форматом, добрим папером і великою кількістю ілюстрацій „НАЗУСТРІЧ“ дорівнює європейським газетам того роду.

НАЗУСТРІЧ запрошує до співробітництва всіх українських письменників, робітни-ків пера і мистців.

НАЗУСТРІЧ міститиме статті про літературу, пластичне мистецтво, з науки, на ві-теми громадського життя, про кіно, радіо і спорт.

НАЗУСТРІЧ інформуватиме свого читача про всі повинні літературно-мистецького і громадського життя свого і чужо го.

НАЗУСТРІЧ буде постійним зв'язком укр аїнськго читача з культурою цілого світу.

ЦІНА ОДНОГО ЧИСЛА 30 СОТ.

ПЕРЕДПЛАТА: місячна 0.90 зол.; чвертьрічна 2.70 зол.; піврічна 5.40 зол.; річна 10 зол. (якщо прислалось одноразово).

Адреса: „НАЗУСТРІЧ“, Львів, Ринок 9.

ЛЕЩАТАРСЬКІ УБРАННЯ, найновіші крої, найліпша робота, найнижчі ціни. „ПАЛІОМ“, Гетьманська 22, побіж Про-миславого Музею. 13/47 11—2

ПЕРЕДСВЯТОЧНА продаж риб і м'яса по цінах найдешевших в м'ясні складах при вул. Сенкевича 5. 40/50 2—2

ЗОЛОТІ штучні зуби і біжутерію купує Вандер, Сикстуська 33. 822 3—3

СТРИЛЕЦЬКІ ПІСНІ на мішаний або му-жеський хор Ярославенка, 2 золоті ви-пуск. 849 1—3

ДО УКР. КУПЦІВ І ПРОМИСЛОВЦІВ! Приступаємо до друку Торговельно-про-мислового Альманаху, де буде теж ре-кламова частина, де можуть знайти П. Т. Купці й Промисловці оголошувати свої товари й виробі по дешевих цінах. Про-симо найдалі до 15. січня 1934 надіслати замовлення оголошень wraz з текстом і ев. кляшани. Ціни оголошень мають П.Т. Фірми у окремо розісланих проспектах, а зазначаємо, що якщо отримаємо від своїх фірм відповідну скількисть оголо-шень, то не будемо містити в Альманаху ніяких чужих оголошень! Зголошення просимо слати на адресу: „Союз Україн-ських Купців і Пром.“ Львів, Ринок ч. 10 II. п. 850 1—1

ФОРТЕП'ЯН короткий в добрім стані з причини візду продаж за 460 зол. Слю-ківська 29, партер, Паранкевич. 851 1—3

ПАРАДОКСИ ЖИТТЯ! Бути доматором з уродження, а не мати дома адоволення. Бажати подруги життя, і то небажкої, а шукати її на шляху людей нездолі. — Суд-дя, літ 40, високий, кавалір, подобається. Писати з долученням світлин: Влоцла-век, пост-рестанте „Оказіель стуволу-тек“ 2290316 — 2290 617. 852 1—3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає.

БАНК

Власників Реальностей у Львові

Сп. з обм. пор.

Львів, БРАЕРІВСЬКА 3, ТЕЛ. 31-69 ПРИЙМАЄ припорушення на біксо ЛЬО-КАТОРСЬКИХ ЧИНШІВ і управу реаль-ностей і призначає зачети на не за міні-мальну провізію. Полагоджує всілякі бан-кові чинності, а зокрема ті, що входять до обсягу власності реальності. 1-2

Ширіть наш часопис!

НАЙДЕШЕВШЕ можна дістати

ПУХ І ПІРЯ

у фірмі „ПІРІОПУХ“.

ГОТОВІ ПОДУШКИ 6 ЗОЛ.

„ПІРІОПУХ“ ВУЛ. СЕРБСЬКА Ч. 2.

ПЯНИНА

першорядні по зни-жених цінах; на до-гідних умовах. Купно, продаж: за-міна уживаних інструментів. 235

НОВАЦКІ

Пісудського 17. Тел. 35-21.

Мебелі, матері, шапи на ліжка і столи, ланідки на отамани, фіран-ки, брокати на портіери, стори до вікон поручає найдешевше **Кіча-лес і Маргулес**, Львів, Сикстусь-ка ч. 18. 4—5

НА СВЯТА! НА СВЯТА!

апарати, бішкоти, кекси, медіанки то-що, найліпшої якості Братів ШРАМЕК, 631 Цешин. Марка „Tip-Top“. 2—2 Жадайте асюзи.

НА СВЯТА! НА СВЯТА! Чоколадові прикраси на ялинку з фабрики

ІВАНА ГЕФЛІНГЕРА

здорові, смачні, з найліпшої чоко-ладки, а сортиментах і на вагу, асо-ди можна дістати, а головю у фір-мові крамниці

ВУЛ. РУТОВСЬКОГО 8 (пл. св. Духа). 4—5

ДЕШЕВІ, СЕЛЕКТИВНІ І ЕЛІМІНУЮЧІ РАДІОВІДБІРНИКИ СІТЕВІ І БАТЕРІЙ-НІ ЛЯМПОВІ.

— ВСІ ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАЦІ —

„ФОТО-РАДІО-ПАЛ'ЯС“,

Львів, пл. МАРІЙСЬКА 8.

Найбільший вибір фотографічних апар-атів і матеріалу. 6—13

Преційійно-механічне заведення

Е. ВОЯКОВСЬКИЙ

Львів, ПІСУДСЬКОГО 27

виконує: напругу лікарських і інших р-ських приладів машини до писання і т. п. 41/50 по найдешевших цінах. 2—10